

ikke Adgang til at skaffe de nødvendige Midler til Veje. Naar Forholdet er saaledes, tror jeg ikke, det er rigtigt fra den højtærede Ministers Side at anvise ny Udgifter, navnlig naar man slet ikke ved, hvor store disse ere udover dette, at de ville blive meget store. Det forekommer mig ogsaa underligt, at den højtærede Minister giver København denne Anvisning, naar den højtærede Minister er saa sparsommelig med Hensyn til Ydelser fra Statskassen til de tuberkuløse. Den højtærede Minister har jo af finansielle Grunde haft Betæneligheder ved at gaa med til at yde $\frac{3}{4}$ i Statstilskud til de tuberkuløse. Jeg tror, det vilde være rigtigere, om den højtærede Minister vilde lægge noget af den Sparsommelighed til Side med Statskassens Midler og saa give Københavns Kommune Adgang til at skaffe sig de Midler, der behøves til at løse de kommunale Opgaver. Saa ville disse sikkert ogsaa blive løste.

Lange: Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) lagde mig i Munden, at jeg skulde have protesteret eller talt mod fornuftige hygiejniske Foranstaltninger i Tobaksfabrikker, har det ærede Medlem lagt mig Ord i Munden, som jeg ikke har benyttet. Jeg har aldrig nogen Sinde protesteret mod, at man fik sund, god Hygiejne ikke alene i disse Fabrikker, men ogsaa i alle andre Virksomheder. Jeg har kun protesteret imod de Fordringer, som alle indenfor Faget ere enige om — ja, jeg vil ikke bruge for stærke Udtryk — ere ganske meningsløse. Det er alt, hvad jeg har gjort. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds vil vist ogsaa huske, at jeg i Fjor, da der var Tale om den store Dødelighed af Tuberkulose indenfor Tobaksfabrikationen, sagde, at der var andre Ting, der vare medbestemmende end Tobakken alene. Jeg skal ikke nævne disse Ting, fordi det ikke er det rette Sted her, men jeg skal dog anføre en enkelt Grund, og det er den, at det tidligere var saaledes, og saaledes har det været næsten lige til vore Dage, at naar et Menneske ikke kunde blive til noget andet paa Grund af Svagelighed, skulde han være Cigararbejder. Nu er det til Dels forandret, fordi Fabrikkerne selv have vedtaget ikke at tage disse svagelige Personer i Lære paa kortere Tidsrum end 3 Aar, og naar man gør det, forhindrer man der ved disse svagelige Personer i at komme ind i Faget. Jeg siger imidlertid frem-

deles, at Tobak kan være medbestemmende, thi det maa erindres, at der mange Steder findes mindre Cigarvirksomheder med de allersletteste hygiejniske Forhold, som man ikke kan ramme, og der vil der som ved enhver anden Virksomhed i slette Lokaler med daarlig Luft, daarligt Lys osv. udvikle sig Sygdom. Der er Forskel paa dette og paa Brugen af Tobak hos Børn. Thi selv om det ikke skader et voksent Menneske at ryge Tobak og opholde sig i en Tobaksfabrik, hvor vi hver især søge at faa saa gode hygiejniske Forhold som muligt, turde det dog være givet, at en overdreven Nydelse af Tobak hos et Barn, som i Forvejen er svageligt, vil gøre det endnu svageligere og modtageligt for enhver Sygdom, ikke mindst for Tuberkulose. Det er jo ikke længere som tidligere — det ville de Herrer vist erkende —, at man nu og da kan se et Barn ryge i Smug, nu ser man Børn ryge paa Skolepladsen og paa Vejen til og fra Skolen. Overalt, hvor man kommer, ryge baade Dreng og Piger, og man kan være temmelig sikker paa, at de Penge, som Børn før anvendte til Hvedebrød og Frugter, anvende de nu for største Delen til at købe Tobak for. Denne Brug af Tobak anser jeg for uheldig, det vil absolut gøre Børnene modtagelige for enhver Art Sygdom, fordi det degenererer Individet og maa blive ved at gøre det.

Med Hensyn til Brugen af Ordene „skal“ og „kan“ skal jeg sige, at det ærede Medlem naturligvis har ganske anderledes Kendskab til de forskellige Tuberkulosearter end jeg, men det ærede Medlem vil give mig Medhold i, at naar den almindelige Befolkning i Landet taler om Tuberkulose, tænkes der paa Lungetuberkulose. Jeg kender Sundhedskommissionerne ganske grundigt baade i Byerne og paa Landet og ved, at der adskillige Steder indenfor dem ikke er den Energi til Stede, som der skulde være, og naar man sætter disse vage Bestemmelser ind om, at man „kan“, tør jeg forsikre, at saa vil der blive mange Tilfælde, hvor man kommer til at fortryde, at man ikke har sat „skal“ i Stedet for. Jeg kan forstaa, hvad det ærede Medlem siger, at hvis f. Eks. en Amme har en lille Plet af Tuberkulose et eller andet Sted, som ikke kan blive smittende for vedkommende Barn, er det meningsløst at forbyde vedkommende at være Amme. Men kan man ikke præcisere det saaledes, at det i de bestemte Tilfælde, hvor det absolut er skadeligt, skal forbydes vedkommende at